

първѣ-тѣ главѣ на бытіе-то; втора-та бѣше вече по лесна за него, третя-та още по лесна, и въ скоро врѣме той можеше да чете сичко безъ да мѣнка и да заеква.

Съ каквѣ радость и съ каквѣ кѣмъ Бога благодарность гледаше млада-та господжа плодове-тѣ на свои-тѣ благочестивы трудове. Въ продълженіе на еднѣ години и половинѣ, тя бѣше извела това дѣте отъ найгрубо-то язычество, изъ мракъ-тѣ и невѣжество-то, и вдѣхнѣла му бѣше тѣзи истинны на Христіянскѣ-тѣ вѣрѣ, които сѣ необходимы за наше-то спасеніе. Тя му прѣдаде на рѣкѣ-тѣ Св. Писаніе, и го научи да го чете. Богъ послуша нейны-тѣ за туй бѣдно сираче усердны молитвы.

Но приближаваше вече врѣме, когато тя трѣбаше да остави малечкый-тѣ Хенриха; мысль-та за туй разлѣчаваніе бѣше мѣчителна за неѣ. Нѣколко дена прѣди да трѣгне, тя повыка Хенриха при себе си, и хванѣ да го пыта за тѣзи прѣдмѣты, въ